

Der folgende Text soll in angemessenes Deutsch übersetzt und durch die Bearbeitung der unter II. gestellten Aufgaben sprachlich erläutert werden.

I. Übersetzung

1 Cum in. eo magnus error esset, quale esset optimum dicendi
2 genus, putavi mihi suscipiendum laborem utilem studiosis,
3 mihi quidem ipsi non necessarium. converti enim ex Atticis
4 duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter seque
5 contrarias, Aeschini et Demostheni; nec converti ut interpres,
6 sed ut orator, sententiis isdem et earum formis et tamquam
7 figuris, verbis ad nostram consuetudinem aptis. in quibus
8 non verbum pro verbo necesse habui reddere, sed genus omne
9 verborum vimque servavi. non enim ea me adnumerare lectori
10 putavi oportere, sed tamquam appendere. hic labor meus hoc
11 adsequetur, ut nostri homines, quid ab illis exigant qui se
12 Atticos volunt, et ad quam eos quasi formulam dicendi revocent,
13 intellegant. 'Sed exorietur Thucydides; eius enim quidam
14 eloquentiam admirantur.' Id quidem recte; sed nihil ad eum
15 oratorem, quem quaerimus. aliud est enim explicare res gestas
16 narrando, aliud argumentando criminari crimenve dissolvere;
17 aliud narrantem tenere auditorem, aliud concitare. 'At loqui-
18 tur pulchre.' Num melius quam Plato? necesse est oratori
19 quem quaerimus controversias explicare forensis dicendi
20 genere apto ad docendum, ad delectandum, ad permovendum.
21 qua re si quis erit, qui se Thucydideo genere causas in foro
22 dicturum esse profiteatur, is abhorrebit etiam a suspicione
23 eius, quod versatur in re civili et forensi; sin Thucydidem
24 laudabit, ascribat suae nostram sententiam. quin ipsum Iso-
25 cratem, quem divinus auctor Plato suum fere aequalem admira-
26 biliter in Phaetro laudari fecit a Socrate quemque omnes docti
27 summum oratorem esse dixerunt, tamen hunc in numerum non
28 repono. non enim in acie versatur nec ferro, sed quasi rudibus
29 eius eludit oratio. a me autem, ut cum maximis minima conferam,
30 gladiatorum par nobilissimum inducitur, Aeschines cum Demo-
31 sthene, tamquam Aeserninus, ut ait Lucilius, non spurcus homo,
32 sed acer et doctus, cum Pacideiano componitur, optimo longe post
33 homines natos. nihil enim illo oratore arbitror cogitari posse
34 divinius.

35 Huic labori nostro duo genera reprehensionum opponuntur. unum
36 hoc: 'Verum melius Graeci.' A quo quaeratur, ecquid possint
37 ipsi melius Latine. alterum: 'Quid istas potius legam quam
38 Graecas?' Idem non minus Terentium et Caecilium quam Menandrum
39 legunt. quod igitur est eorum in orationibus e Graeco conversis
40 fastidium, nullum cum sit in versibus?

II. Sprachliche Erläuterungen

1. In welchem Casus stehen die Worte **Aeschini** und **Demostheni** (Z.5)?
2. Welches Bild liegt den Verben **adnumerare** und **appendere** (Z.9/10) zugrunde?
3. Welches Verbum ergänzen Sie zu **Verum melius Graeci** (Z.36)?
4. Wer ist mit **a quo** (Z.36) gemeint? Wer ist mit **idem** (Z.38) gemeint?
5. Wer ist mit **ipsi** (Z.37) gemeint?
6. Welches ist das Beziehungswort zu **istas** (Z.37)?